

"Visquem els moments durs de la vida com a ofrena d'amor"

Dv, 23/03/2018 per Catalunya Religió

(GIEC) Amb el Diumenge de Rams, comença la Setmana Santa, la setmana més important de l'any per als cristians perquè en ella es commemoren la passió, mort i resurrecció de Jesucrist, es viuen els misteris centrals de la fe cristiana. Són

Aquest diumenge l'Església també celebra la Jornada Mundial de la Joventut, amb el lema "No tinguis por, Maria. Déu t'ha concedit la seva gràcia", a la qual el papa Francesc, com cada any, dedica un missatge. Aquesta Jornada és un pas més en el procés de preparació de la Jornada internacional, que tindrà lloc a Panamà el gener de 2019.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la Setmana Santa, així com de la religió a l'escola.

Nou de les cartes dominicals parlen d'aquests dies sants. L'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol, recorda que la nit del Diumenge de Rams de 1212, una jove Clara d'Assís "va escapar de la seva família", que tenia altres plans pensats per ella, però que els joves d'avui "tenen impediments més habituals per seguir Crist. Han d'escapar de l'ambient agnòstic i consumista que els envolta, seguint la crida del seu cor generós"; l'arquebisbe afegeix que "l'escapada, després d'una lluita de vacil·lacions, la van experimentar moltes persones santes", com ara Sant Joan de la Creu, i que es tracta d'una escapada cap a Crist. Finalment, diu que "el goig de trobar Jesús i viure amb ell ve per la decisió personal de correspondre al seu amor, però no ho experimentarem sols, sinó amb els nostres germans, les nostres famílies i amics" i que "les campanes del Diumenge de Rams sonen per a tothom".

El cardenal **Joan Josep Omella** diu que la litúrgia contraposa aquest diumenge dos moments de la vida de Jesús, presents també en la vida de tot home i tota

dona: “la narració de la Passió del Senyor, contraposada a la benedicció de les palmes”, i que “ens ho recorda el breu passatge de l’alegria i l’esperança del batre de les palmes a la realitat que aquest mateix Jesús viurà en el termini d’uns dies”. Afirmar que “a l’alegria, al triomf i a la llum s’hi arriba per la creu” i que la Setmana Santa “ens dona de nou l’oportunitat de celebrar Jesús que entra a les nostres vides. En l’alegria i en el dolor”, així com que “és moment per mirar-nos des de l’Evangeli i acompanyar Jesús per commoure’ns amb Ell, en el seu sofriment i en el de tants germans nostres que pateixen”. Finalment, demana que “des de l’alegria del dia de Rams fins a l’alegria de la Resurrecció, visquem la Passió, visquem els moments durs de la vida com a ofrena d’amor per ressuscitar amb Ell”.

L’arquebisbe d’Urgell, **Joan Enric Vives**, demana que entrem a la gran Setmana Santa dels cristians “seguint el nostre Rei, que venç en la Creu”, i que hi entrem “amb coratge, humilment, amb anhel de ser salvats i d’aprendre novament la gran lliçó de l’Amor més gran, el que dona la vida”. Recorda que els seguidors de Crist aquest diumenge cridem “Hosanna a Jesucrist!”, que “era i és una pregària de súplica i un crit de lloança a Déu” i que avui Jesús ens diu: “Vine amb Mi, segueix-me fins a donar la teva vida com Jo, estima molt, del tot; el meu Pare no t’abandonarà mai, ni que t’arribés una gran creu com la meva...”. Finalment, destaca que “aquest Diumenge de Rams i de Passió, i els dies sants de Dijous i de Divendres, amb el silenciós Dissabte sant, el Senyor ens vol atreure, de nou, cap a una gran lliçó: la del seu amor fins a l’extrem” i ens desitja una “Santa Setmana, i que ens sigui culminació de la Quaresma i vivència de la Pasqua!”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, recorda que les darreres setmanes ha anat aprofundint sobre una Església de la resta, que potser l’Esperit vol que visquem avui i es pregunta “què significarà per a aquesta Església veure’s a si mateixa aquests dies, no ja al costat de Jesús, com van estar els seus deixebles i la gent que l’acompanyaven (o no), sinó en Jesús mateix, vivint i compartint el que Ell vivia”. Respon que tot allò que ha dit d’una Església de la resta “ho trobarem corregit, augmentat i fet realitat personal i concreta, en Jesús”, el qual “viu aquests dies la pobresa extrema”, pateix en Ell “tota la humanitat sofrent i turmentada” i “l’Església perseguida i crucificada, al costat de totes les víctimes innocents” i s’abandona totalment en el Déu veritable. Finalment, destaca que “només Maria, la Mare de Jesús, compartia la pobresa, el sofriment i l’abandó. Perquè no era fora d’Ell, sinó en Ell, per la fe i per l’amor”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que Aemiliana Lóhr, monja benedictina alemanya, en un dels comentaris més profunds que s’han escrit sobre la Setmana Santa, recomana “entrar en la celebració d’aquests dies amb un esperit de pau interior i de recolliment” i que “ara ha arribat el moment de descansar en la passió de Crist, és a dir, reposar en el pensament de l’amor de Déu que és a l’origen de tots els esdeveniments que commemorarem en aquesta setmana”. A més, afirma que són dies propicis per a meditar el nucli central de la nostra fe, per a contemplar la creu i preguntar-nos què ens vol comunicar Déu a través de l’eloqüència del Crucificat i per a contemplar també que la vida de Crist no acaba a la creu: és ressuscitat pel Pare. Finalment, demana que el Senyor “ens concedeixi viure aquesta setmana amb pau i serenitat, contemplant els misteris de la nostra fe, amb el ferm propòsit de correspondre a l’immens amor de Déu”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, parla de la creu centrant-se en el lema de l’orde cartoixana, Stat crux dum volvitur orbis, que tradueix per: «Mentre el món dona

voltes, la creu roman estable, ferma.» Diu que “aquesta afirmació és la que l'Església fa en la Setmana Santa de cada any. La creu de Crist torna a prendre relleu i significació en els dies sants”; diu també que “els homes i les cultures poden estar d'espatlles o de cara a la creu de Crist, tenir-la present o ser-ne indiferents, estimar-la o odiar-la”, però que “mentre el món dóna voltes, la creu sempre roman en el seu lloc; que no és cap altre que el de l'ofertament de pau i d'amor al cor de les persones i dels pobles” i “encara que sigui rebutjada o profanada, d'ella sorgeix la font contínua de l'amor misericordiós que sempre perdona i sempre guareix”. Finalment, ens convida a mirar, sense cap recança, la creu de Crist i escoltar com ella ens parla per a portar-nos per camins de més i més amor.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, ens convida a adonar-nos de “dos detalls que trobem en la narració de la passió segons Sant Joan” i és que Pilat mostra Jesús “al poble i el presenta amb aquestes paraules: ‘Ecce homo [Aquí teniu l'home]’ (...) i diu als jueus: ‘Ecce Rex vester [Aquí teniu el vostre rei]’”, i “els ha indicat la identitat profunda del Senyor”. El bisbe de Tortosa diu que la perfecció de la humanitat de Jesús “s'ha manifestat en la seua manera de viure i es demostra en el moment de morir” i que el regne de Crist, “a diferència dels d'aquest món, no se serveix de la violència, sinó que es realitza pel testimoniatge que Ell ha donat de la veritat”. Finalment, afegeix que els cristians hem d'anunciar aquests dies quelcom que Pilat no va dir: “que l'home-rei és també el ‘ecce Deus’”, perquè “en el Crucificat descobrim el vertader rostre del Déu que és amor, se'ns manifesta que el seu poder no és força per condemnar sinó capacitat immensa d'estimar”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que els cristians el Diumenge de Rams no només volem recordar “l'entrada de Jesús a Jerusalem acompanyat pels seus seguidors i pel poble, amb lloances i cants d'acció de gràcies”, sinó que també reconeixem “Jesús, el Fill de Déu, el qui ve ple de misericòrdia, que morí i ressuscità per assegurar i mostrar el seu amor i donar-nos la Salvació”; alhora, reflexiona sobre com viure la Setmana Santa “al costat de Crist crucificat, contemplant la nostra vida carregada també amb les creus que porta cadascú” i recorda que “viure aquesta Setmana Santa és per a tothom que hi estigui disposat”. Així mateix, afirma que les celebracions d'aquests dies sants “són actualització avui per a nosaltres de la passió, mort i resurrecció de Jesús” i, per això, resposta als nostres interrogants. I ens convida a viure aquesta Setmana Santa al costat de Jesús amb les celebracions litúrgiques i amb els actes de la pietat popular.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, comenta una reflexió que va escoltar a Mons. Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona, durant el recés quaresmal al clergat de la diòcesi, sobre la paràbola del sembrador. Afirma que dels quatre tipus de terreny que apareixen en la paràbola, “l'única terra bona és aquella que ha estat treballada” i que “si som terra treballada, la Paraula de Déu arrela, creix i dóna fruit en nosaltres”. Diu que “aquesta setmana és un temps propici per a treballar-nos, per a preparar el nostre cor per a la llavor que Crist vol sembrar durant el temps de Pasqua” i ens proposa “tres coses inspirades en allò que fa un pagès quan vol posar en cultiu un erm o una boïga: estovar la nostra consciència, treure els obstacles i protegir-nos d'allò que infesta de mals hàbits”.

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, diu que “les raons dels que advoquem per la presència de l'ensenyament religiós catòlic escolar són variades i, segons el meu criteri, de molta consistència”. Afirma que l'ensenyament religiós escolar “és una

mediació eclesial per transmetre els coneixements de la fe i està al servei de l'evangelització" i que l'ensenyament de la religió "enriqueix l'alumne que la rep en tres aspectes importants per a la persona humana: li brinda motius per viure (per què i per a què), li ofereix valors morals als quals adherir-se i li indica camins per orientar el seu comportament". Finalment, fa una crida "als pares o als alumnes amb capacitat d'opció perquè completin la seva educació amb l'àmplia mirada de la cosmovisió cristiana" i resumeix "els objectius específics que es pretenen aconseguir en la religió catòlica escolar", "un gran programa al qual val la pena apuntar-se i seguir a l'escola".